

Como arqueros al blanco.

Ed. Triacastela, Madrid 2004.

Autor: Diego Gracia. Ed Triacastela, 2004.

www.triacastela.com

editorial@triacastela.com

Després de 12 anys, Diego Gràcia ens ofereix un llibre dels que poden considerar-se "fonamentals". Es divideix en una primera part més filosòfica, i una segona que aborda problemes pràctics, (sexualitat i reproducció, trasplantaments d'òrgans, cures paliatives, drogadoicció, etc.). El llibre s'articula, en paraules de Diego, sobre els fins de la vida humana, (en un sentit molt aristotèlic, la plenitud de la vida humana). Tots els capítols inicials miren de reformular el concepte de salut i malaltia, amb la doble constant de responsabilitat i deliberació. El capítol sobre la medicina del segle XX desmunta idees molt difoses sobre aquest període, sempre amb l'argument de que la bioètica és una part del desenvolupament general de les societats democràtiques vers uns millors nivells d'autonomia, de control personal del propi cos, del sexe, la vida i la mort, d'un major respecte vers la intimitat i la privacitat, de menys obligacions coactives y més deliberació. És molt interessant la visió que dona de la economia com creadora d'escenaris i possibilitats, amb un cert regust marxista, però també amb un profund anàlisi del keynesianisme. Podem acabar aquesta introducció citant al propi Diego:

"Ya no se puede ser paternalista, ya no se puede sostener que los profesionales tienen una moralidad distinta de la moralidad común. La impunidad jurídica ha terminado definitivamente para los médicos, pero es que también ha terminado para los propios jueces, para los militares, para los sacerdotes (que los están metiendo en la cárcel), incluso para los monarcas y para los presidentes de gobierno. La idea de profesión tradicional, con unos códigos deontológicos distintos de la moralidad y de la legislación común ha terminado definitivamente y no va a regresar. Y el que esto no lo entienda se estancará en la añoranza de tiempos pasados y se asombrará de que proliferen fenómenos como el desgaste profesional (*burnout*)."

Ética y sedación al final de la vida. Fundació Víctor Grífols i Lucas. Barcelona 2003

En aquest llibret hom hi trobarà exposades, en poc més de 100 pàgines, la opinió de 24 experts sobre un tema que d'entrada ens pot semblar que a la primària no ens toca, però que de fet ens toca de ple, sobretot els que fem atenció domiciliària. És un llibre original, sense gens de palla, substanciós. Sota la direcció del Professor Bayés, s'encarregaren dues ponències: una sobre aspectes clínics i l'altre sobre aspectes filosòfics, La primera la desenvolupa Josep Porta i la segona Azucena Cruceiro. Els textos es fan arribar a un ampli grup de persones i se'ls convida a participar en una taula rodona de tres hores i mitja, sobre aspectes suscitats per les dues ponències. Filòsofs de prestigi com Victoria Camps o Maria Casado, pal·liatòlegs amb una enorme experiència com Núria Nabal o Jordi Trelis, psicòlegs reconeguts com Pilar Barreto, Clara Gomis o JT Limonero, experts en bioètica com Marc Antoni Broggi o Màrius Morlans, Infermeres com Núria Gorchs o Montserrat Busquets...periodistes, advocats.

El llibre recull les dues ponències i la opinió dels 22 experts. Al final t'adones que tens molts més interrogants ara que en començar. Quina és si no la missió fonamental de la

ètica, sinó de fer difícil allò que semblava fàcil ?. Al capdavant posava l'èmfasi en el necessari respecte a l'autonomia i dignitat de la persona, i la promoció de l'excel·lència en els professionals sanitaris que s'ocupen dels malalts en la proximitat de la mort. Un llibre ric, imprescindible.

El podeu aconseguir - i de franc ! - a la web: www.fundaciogrifols.com

Repensar la vida y la muerte.

Peter Singer. Paidós transicions.

Llibre en el que l'autor enfoca de forma força polèmica i temes tant trillats en bioètica com la mort, l'eutanàsia i l'avortament.

Emociones destructivas.

Daniel Coleman. Ed. Kairós.

Llibre en el que es parla de diàlegs que van tenir lloc el març de 2000, en una reunió formada per científics, filòsofs, psicòlegs i diferents constituents del budisme, i el Dalai Lama. Sobre les emocions destructives, les diferents formes de classificar, d'afrontar i intentar reconduir les emocions, segons les cultures.

Tal vegada, intentar donar una explicació al perquè de la crueltat i la violència que tenim tant a l'abast avui en dia amb el terrorisme, i la violència domèstica.

Etica en cuidados paliativos.

Madrid : Triacastella 2004.

Ed. Cruceiro.

Aquest llibre, extens, exhaustiu i detallat es pot trobar una visió crítica i renovada pel que fa als aspectes ètics de l'atenció als malalts terminals. Hi participen figures fonamentals de la bioètica del nostre país com Diego Gràcia, Xavier Etxebarri, Adela Cortina o Jesús Conill, juntament amb professionals assistencials com Javier Barbero, Ramon Bayés, Pablo Simón o Juan Manuel Núñez Ollarte, entre d'altres.

La responsabilitat de l'assistència als malalts moribunds recau sobre tota la xarxa assistencial. Evidentment, pels professionals d'atenció primària aquest és un llibre d'interès singular, tot i que només toca molt de passada el tema de l'atenció domiciliària. M'ha cridat molt l'atenció l'èmfasi que es dona al tema de l'ètica de la virtut : el crear un clima relacional adient a la situació seria el protoprincipi de la bioètica i per això cal recórrer de bell nou a Aristòtil. I també la importància cabdal que representa per la nostra societat el personalitzar i humanitzar de nou la mort, posant èmfasi en una ètica que brota de la relació concreta, encarnada, en el nostre rostre-a-rostre : La vida és humana quan la comparteixo amb els altres. Inclou interessants capítols sobre l'atenció a malalts geriàtrics o neurològics terminals, fugint de l'estereotip oncològic a què ens tenen acostumats aquests llibres. Sens dubte un llibre

que era necessari i que esdevindrà un referent imprescindible de la bioètica al nostre país.